

XXII.

ПРЪДЪ ТРЪГВАНЕ.

Днесъ командата заминава за нѣколко дни въ пустинята. Какво ще правимъ тамъ — не знамъ. Всички сж замислени. Нѣщо ги смущава. А азъ рѣдко съмъ изпитвалъ такова ожидающе чувство... Ще видя пустинята въ нейното сърдце! Сжщо като на сънъ! Кой е мислилъ нѣкога, че ще стъпи кракътъ ми тамъ, гдѣто като школьникъ съмъ мислилъ, че то се пише само въ книгитѣ!

Пустинята! Африка съ своята Сахара!

Какъ искамъ да бжда срѣдъ пустинята! Като че тамъ ме чака нѣкаква тайна, блазнила умъ отъ невѣрстни години.

Моето плѣничество добива романтичностъ.

Плѣничество и романтизмъ!

Тамъ по бранни полета възкрасѣвахъ суевѣрияга въ душата си — тукъ романтизмътъ разкрива фантастични обятия.

Сънъ ме не хваща.

Азъ чакамъ съ нетърпѣние да тръгнемъ.

